

Боляринъ Годуновъ! Азъ те вина,
завето ти прекърши волята
и заветанието ти на царъ
Иванъ Васильичъ, който предъ смъртта си
остави родна Русъ на пѣтъ боляра.

Азъ бѣхъ единиятъ; Захаринъ Юревъ
бѣ другиятъ; Мстиславски бѣше третиятъ;
четвърти — Бѣски, пети бѣше ти.

Кажи, кой управлява днесъ! Кажи!

Годуновъ

Царь Фредоръ Ивановичъ. Азъ съмъ
на царската му воля извъннители.

Кн. Иванъ Петровичъ

Боляринко, кѣтъй хитрува! Ти
укаво волята му забравѣ.

Едва почина царъ Иванъ, ти Бѣски
обрече на изгнание, насина
Мстиславски запѣлва да подстрижатъ,
отъ Юревъ те избави болестъта
и неговата смъртъ. Остагнахъ
ний двамата. Но ти избѣгахъ
да се отбавишъ отъ мене; използвахъ
високото си родство; подкачи
отъ царя да изпросваши указы
какви то искаше; започна сѣло
въ правата на боляринъ, въ правата